Redacțiunea și Administrațiunea: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„Gazeta“ iese în fiecare ḍi.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate: pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

# GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Sĕ prenumeră: la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

Anunciurile: O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 8. JOI, 14 (26) Ianuarie. 1888.

## Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

**Aradŭ,** 1 Ianuarie 1888.

Dumneḍeu vĕ dée puterĭ pentru continuarea luptei demnilorŭ antecesorĭ. Sub stindardul D-vóstre cu insemnulŭ: *demnitate națională*, suntŭ angajatŭ totdéuna.

Regretŭ că nu potŭ fi între D-vóstre.

**Petru Truța.**

**Blașiu,** 1 Ianuarie 1888.

Victoriă! Triumfŭ!

**G. Bărbatŭ, B. Turcu.**

**Baia-mare,** 1 Ianuarie 1888.

Sĕ fii binecuvêntată, aprigă luptătóre, ce o jumĕtate de seculŭ cu gloriă ai purtatŭ stindardulŭ, luptând pentru înfrățire și scumpa libertate, pentru lumină și cultură cu zelŭ neîncetatŭ. Și celŭ ce mai ântêiu l'a ținutŭ, ostașulŭ veteranŭ, de noi stimatŭ, la mulțĭ anĭ sĕ trăiéscă!*)

**Românii Băimărenĭ.**

**Blașiu,** 1 Ianuarie 1888.

Regretămŭ, că nu putemŭ participa decâtŭ numai cu spiritulŭ la marea sĕrbătóre națională.

Dée cerulŭ ca scopulŭ urmăritŭ de „Gazeta Transilvaniei,“ care este alŭ tuturorŭ Românilorŭ, sĕ se realiseze câtŭ mai curêndŭ.

**Teologii din Blașiu.**

**Chișineu,** Ungaria, 1 Ianuarie 1888.

Cu ocasiunea serbărei jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“, vĕ rogŭ sĕ primițĭ gratulațiunea și felicitările mele sincere.

**Mihaiu Veliciu.**

**Galați,** România, 1 Ianuarie 1888.

Cinciḍecĭ de anĭ de luptă sĕ vĕ întărêscă a purta pe viitorŭ cu aceeașĭ energiă stindardulŭ adevĕratei politicĭ românescĭ ce representațĭ.

**Cetățeanu, Barbescu, Halița, Dobreanŭ, Munteanŭ, Radu, Constantinŭ, Popŭ, Cerchezŭ, Colțeanŭ, Crăiniceanŭ, Frigătorŭ, Chiriacŭ, Marinescu, Paulŭ, Constantinescu, Pitișĭ.**

**Mizilŭ,** 1 Ianuarie 1888.

Anĭ mulțĭ „Gazetei Transilvaniei“! Trăiéscă luptătorii!

**Mariu Mureșianu.**

**Bêrladŭ,** 1 Ianuarie 1888.

Școla politică propagată de „Gazeta Transilvaniei“ în decursulŭ celorŭ 50 de anĭ sĕ fiă de bunŭ augurŭ și în viitorŭ națiunei române.

Recunoscință fundatorilor, succesŭ gloriosŭ succesorilorŭ!

Profesorii: **Ionŭ Popescu, Beloescu, Ghimbășanŭ, Neagoe, Onișorŭ, Palița, Catulŭ, Pană, Bistrițianu** farmacistŭ, **Pamfilie** architectŭ.

**Fiume,** 1 Ianuarie 1888.

Jubileulŭ de astăḍĭ este o *victoriă literară* pentru scriitorii și cetitorii „Gazetei“ deopotrivă.

In semnŭ de bucuriă vĕ urămŭ viĕță îndelungată.

**Mânescu, Cisar, Boilescu, Vincențiu Nicoră.**

---

**Brașovŭ,** 12 (24) Ianuarie 1888.

Opera de împăciuire a națiunei cehe și germane în Boemia a devenitŭ în adevĕratulŭ sensŭ alŭ cuvêntului o muncă de Sisyphŭ.

Mai întâiu șĭ-a încercatŭ norocului guvernulŭ, asigurândŭ și limbei cehice unŭ terêmŭ mai largŭ de desvoltare prin cunoscuta ordonanță a ministrului de justiție în privința folosirei limbilorŭ țĕrii, cehă și germană, în oficii. Dérŭ n'a dobênditŭ prin acésta decâtŭ puțină recunoscință din partea Cehilorŭ și o hotărîtă nemulțumire din partea Germanilorŭ boemĭ.

Germanii în cele din urmă au datŭ espresiune nemulțumirei lorŭ prin aceea, că au părăsitŭ dieta boemă, adoptândŭ politica de resistență passivă.

Trebue sĕ recunóscă orĭ și cine, că conducĕtorii Cehilorŭ s'au purtatŭ cu multă moderațiune și crușare față cu oposițiunea germană din țéra lorŭ. Ei dela începutŭ au adoptatŭ principiulŭ de a asigura, câtŭ numai cu putință este, esistența națională și dreptulŭ de limbă alŭ minorității germane din Boemia. Cu alte cuvinte, cele două milióne de Germanĭ sĕ nu fiă nicĭdecum mai puținŭ îndreptățițĭ înaintea legii, ca cele trei milióne de Cehĭ din Boemia.

In înțelesulŭ acesta conducĕtorii Cehilorŭ Dr. Rieger și prințulŭ Lobkovitz au propusŭ astă tómnă Germanilorŭ stabilirea unei înțelegerĭ comune estra-parlamentare cu scopŭ de a se împăca Cehii cu Germanii, așa ca cei din urmă sĕ pótă lua érășĭ parte la lucrările dietei.

In scopulŭ acesta — după ce președintele comitetului esecutivŭ alŭ deputațilorŭ dietalĭ germanĭ Dr. Schmeykal a declaratŭ că e gata a întra în negociărĭ, sub anumite reserve — prințulŭ Lobkovitz i-a adresatŭ acestuia o scrisóre, în care-i propune ținerea unei conferențe pe basele următóre:

1. Sĕ se asigure o *curiă* în dietă pentru minoritatea națională, (adecă pentru Germanĭ).

2. Sĕ se reguleze cestiunea de limbă în comune și în districte.

3. Sĕ se modifice dispositiunile legale esistente în privința întrebuințării celorŭ două limbĭ ale țĕrii la judecătorii, spre mulțămirea ambelorŭ părțĭ.

4. Sĕ se ușureze sarcinele ce li se impunŭ minoritățilorŭ naționale în multe comune prin înființarea de scolĭ.

Germanii boemĭ au propusŭ prin Dr. Schmeykal la punctele de mai susŭ diferite modificărĭ, cerêndŭ ca sĕ fiă luate de basă a discusiunei „cu consêmțĕmêntulŭ guvernului;“ atuncĭ ei, Germanii, vorŭ întra în negociărĭ.

La acésta respunse prințulŭ Lobkowitz că nu póte promite unŭ consêmțĕmêntŭ principiarŭ în numele guvernului, dér va stărui ca guvernulŭ sĕ aprobe punctele ce vorŭ fi stabilite în înțelegere.

In urma acésta Dr. Schweykal a declaratŭ în numele clubului deputațilorŭ germanĭ la 22 Ianuarie 1888, că nu potŭ lua parte la conferența propusă de prințulŭ Lobkowitz, deórece n'au nicĭ o garanțiă că guvernulŭ va consêmți la cele ce se vorŭ stabili și după ce vĕdŭ, că dificultățile carĭ se opunŭ primirei propunerilorŭ lorŭ îșĭ au isvorulŭ în deosebitele vederĭ de dreptŭ publicŭ.

Astfelŭ s'au curmatŭ încercările de împăciuire estra-parlamentare și e puțină speranță că guvernulŭ, de va lua chiar elŭ inițiativa, va dobêndi în împrejurările de față mai multŭ.

Eată unde au adusŭ lucrurile în Austria pĕcatele guvernelorŭ și pofta de supremațiă!

*) Telegrama acésta nĭ-a venitŭ fórte schilită și schimonosită, din care causă mai multŭ trebuitŭ sĕ gâcimŭ ce vrea sĕ ḍică. — Red.

---

## Darulŭ dómnei Constanda Irimie Popa.

Încă în Nr. 1 alŭ fóiei nóstre din anulŭ acesta amŭ publicatŭ amicabila și românésca felicitare, ce nĭ-a adresat'o din München stimatulŭ d-nŭ *Irimie Er. Popa*, unulŭ din vrednicii fii ai rĕposatului fruntașŭ din Săcele, Eremie Popa. Scrisórea de felicitare s'a terminatŭ cu următórele cuvinte, de cuprinsŭ multŭ însemnătorŭ:

„Binevoițĭ a primi și din partea nevestei mele o mică, modestă corónă în semnŭ de amintire, căcĭ aducerea aminte este uniculŭ raiu, din care nu putemŭ fi alungațĭ“.

Acéstă corónă, dovadă nobilelorŭ sentimente românescĭ ale *Dómnei Popa,* a sositŭ aicĭ deodată cu scrisórea de felicitare, dér din cause independente de noi*) amŭ primit'o numai acuma.

Ea representă o cunună de laurĭ, lucrată cu deosebitŭ gustŭ și artă din argintŭ curatŭ, avêndŭ unŭ diametru de 17 cm. Bobițele de laurŭ suntŭ de aurŭ. Cununa constă din două ramurĭ, carĭ josŭ suntŭ legate printr'o pantlică de aurŭ cu inscripțiunea: *„D-lui Aur. Mureșianu — în memoria jubileului „Gazetei. 1888.“* Corόna e așeḍată pe o perină de mătase roșiă, jurŭ împrejurŭ cu șinorŭ tricolorŭ.

*) Corόna după ce a sositŭ la posta din Brașovŭ a fostŭ trimésă la Budapeșta, ca sĕ fiă acolo prețuită mai întâiu pentru stabilirea tacsei de vamă. De aicĭ întârḍierea. Acésta procedură se urméză cu tóte obiectele, chiar și cu cele de valóre minimă, precum inele ș. a. Nu înțelegemŭ atâta centralisare în defavórea publicului. Sĕ nu se afle óre în Brașovŭ ómenĭ de încredere, carĭ sĕ scie prețui atâta lucru?

Red.

---

## Românii din Macedonia.

Oficiosului rusŭ „Prawitelstwennyi Wjestni“ i se scrie din Salonicŭ:

Mulțămită desterității deja cunoscutului Mărgăritŭ și a altorŭ agențĭ românĭ, propaganad română face considerabilĭ pașĭ între Cuțo-Vlachii orĭ așa numiții Țînțarii locuitorĭ în Macedonia. Agenții ajutorațĭ de dorința Țînțarilorŭ, de a învĕța limba romană, au înteméiatŭ în mai multe locurĭ școle de copii și de fete, carĭ se susținŭ parte din banii ce i-a donatŭ guvernulŭ românŭ, parte din fondurile testamentare create de unii Țînțarĭ, carĭ șĭ-au adunatŭ o considerabilă avere în România. Se înțelege de sine, că din școlele cele nouĕ s'a scosŭ de totŭ afară limba grecéscă. Nu mai încape nicĭ o îndoială, că în scurtŭ timpŭ ea se va elimina și din acele școle țînțărescĭ, în care s'a susținutŭ până acum. Ce se atinge de încordările agențilorŭ românĭ, de a câștiga pe Țînțarĭ pentru unire, acestea au rĕmasŭ până acum fără succesŭ. Partea cea mai mare a Țînțarilorŭ ține încă strînsŭ la credința ortodoxă, și respinge orĭ-ce apropiere de unire. Asemenea că Țînțarii și Albanezii ortodoxĭ din Macedonia, carĭ suntŭ fórte numeroșĭ, au începutŭ a accentua dreptulŭ lorŭ de esistență națională. Mai nainte și ei, ca și Țînțarii, au învĕțatŭ la școlele grecescĭ și limba lorŭ maternă o au cultivatŭ numai în sinulŭ familiei. In acestŭ anŭ au începutŭ a introduce în școle limba albaneză. Din banii ce i-a testatŭ ortodoxulŭ albanezŭ Kerci, care s'a îmbogățitŭ în România, s'a înființatŭ acĭ nu de multŭ o școlă albaneză, pentru care se trămitŭ din România cărțĭ în limba albaneză și cu litere latine tipărite.

Delegatulŭ Papei, Monsignore Ronetti, care nu de multŭ a plecatŭ de acĭ, a visitatŭ școla catolică de acĭ dimpreună cu seminarulŭ misionarilorŭ, care se află afară din orașŭ, și a introdusŭ în aceste institute învĕțămêntulŭ limbei italiane.

La școlă se educă copii unorŭ Bulgarĭ, carĭ au trecutŭ la catolicismŭ și la seminarŭ, unde se propunŭ tóte obiectele teologice în limba bulgară, se crescŭ misionarii catolicĭ. In timpulŭ din urmă și propaganda protestantă se nisuesce a pune piciorulŭ în Macedonia.

Misionarulŭ protestantŭ Samsonŭ a înființatŭ acĭ, cu ajutorulŭ unui Grecŭ trecutŭ la protestantismŭ, Michalides, o casă de rugăciune, în care în tóte Duminecile se celebréză serviciulŭ divinŭ. Credincioșii, c'am 30 la numĕrŭ, suntŭ fără escepțiune Grecĭ.

---

## SCIRILE ḌILEI.

Din *Alba-Iulia* primimŭ cu dta 21 Ianuarie n. c. o corespondență, prin care ni-se spune, că unii „patrioțĭ“ maghiarĭ nu numai că nu respectă sĕrbătorile românescĭ, ci își batŭ chiar jocŭ de ele. Așa de es. ni-se spune, că fișcalatulŭ reg. de acolo tocmai a doua ḍi de Pascĭ din anulŭ trecutŭ a pusŭ pe arestanții românĭ sĕ care cu căruța nĕsipŭ în cetate. Totŭ acelŭ fișcalatŭ a doua ḍi de Crăciunŭ, la Anulŭ nou și la Bobotéză din anulŭ curentŭ a trimisŭ pe arestanții românĭ la Evrei de au tăiatŭ tótă ḍiua lemne pe séma acestora. Mai multŭ: în ḍiua de Bobotéză i s'a înterḍisŭ preotului românŭ gr. cat. ca sĕ boteze pe arestanții românĭ, ḍicêndu-i-se, că arestanții n'au lipsă de astfelŭ de *bosconiturĭ* („A raboknak nincs szükségük olyan hokusz pokuszokra.“) In sĕrbătorĭ marĭ, în sensulŭ contractului încheiatŭ cu arendatorele, este prescrisŭ a se da arestanțilorŭ carne; arestanțilorŭ românĭ însĕ chiar și în ḍiua de Crăciunŭ lĭ-s'a datŭ păsatŭ și nu carne. De asemenea ni-se scrie că nu se respectă sĕrbătorile românescĭ nicĭ din partea judecătoriei r. de cercŭ de acolo; tocmai în ḍile de sĕrbătóre suntŭ mai mulțĭ ómenĭ chiămațĭ la pertractare.

De comentarŭ nu mai e nevoiă. Rĕmâne ca Românii din capulŭ trebilorŭ românescĭ în Alba-Iulia sĕ'șĭ facă datoria.

* *
*

Episcopulŭ Lorenz Sclauch din *Oradea-mare* adresă ministrului ungurescŭ de culte o scrisóre în care se îmbie de a preface baia episcopală de pe domeniile episcopescĭ, cunoscută din causa termelorŭ sale escelente, într'o bae de cură. Ministrulŭ a trimisŭ în urma a-

cestora pe şefulŭ despărţămêntului de construcţii din ministeriulŭ de culte, consilierulŭ ministerialŭ Anton Weber, şi pe profesorulŭ de universitate Dr. Lengyel la Oradea-mare pentru ca sĕ lucreze proiectele. — Universalŭ ministru! Décă ar fi numitŭ ministru de tóte şi la tóte resorturile, s'ar face o însemnată economiă visteriei. N'ar fi rea propunere.

***

Mediculŭ comunei Braşovŭ a constatatŭ că în *Tĕrlungenĭ* bântue vĕrsatulŭ (bubatulŭ), fiindŭ deja bolnavĭ peste 13 inşĭ.

***

*Ministrulŭ unguréscŭ de interne* a detrasŭ debitulŭ postalŭ pentru ţĕrile corónei ungare foilorŭ polone ce aparŭ în Parisŭ „Wolne polskie slowo“ şi „Glas polski,“ sub cuvêntŭ că au doveditŭ tendinţe panslaviste.

***

*Corurĭ nouĕ de plugarĭ* s'au înfiinţatŭ în comunele *Hodoniu*, protopresviteratul Timişórii, şi *Siomoschesiu*, protopresviteratulŭ Ienopolei. Ambele aceste corurĭ au cântatŭ pentru prima dată sânta liturghiă în sĕrbătorile Nascerii Domnului, spune „Biserica şi Şcóla“ din Aradŭ.

***

Mediculŭ-maiorŭ la honvedzĭ Dr. Ferdinand *Otroban*, a fostŭ transferatŭ din Braşovŭ la Lugoşŭ.

***

Ţĕranulŭ sasŭ din *Sighişóra* I. Kaiser, care în 16 Ianuarie n. se duse cu o saniă în pădure după lemne, fŭ aflatŭ îngheţatŭ. Din nenorocire se apropiase cu sania prea tare de o grópă şi se rĕsturnase cu ea, îngropându-se în zăpadă.

***

Din *Oradea-mare* se scrie, că Judele din Cehŭ, Vasilie *Ciordarŭ*, fŭ atacatŭ pe drumŭ către casă de lupĭ. Caii se speriară şi o luară la fugă, ér judele cădzŭ din saniă. Bestiele flămânde se aruncară asupra nefericitului, şi-lŭ rupseră în bucăţĭ. Visitiulŭ vĕdzuse bine, că judele a cădzutŭ din saniă, dér nu'i alergă într'ajutorŭ ci dete bice calului şi merse mai departe.

***

*Biuroulŭ orăşenescŭ de călĕtorĭ în Braşovŭ* face cunoscutŭ, că la 1 Februarie se vorŭ libera bilete pentru Budapesta şi întórcere, cu o reducere de 50% şi cu o durată de 14 dzile, la tóte staţiunile liniilorŭ următóre: Braşovŭ-Cluşiu, Sibiu-Copşa mică, Cucerdea-T.-Mureşului şi Ghirişŭ-Turda.

***

In comuna *Geoagiulŭ de josŭ*, comit. Hunedórei, e de ocupatŭ postulŭ de magistru poştalŭ. Cauţiunea e de 100 fl. Léfa 180 fl. pe anŭ; cheltuelĭ de cancelariă 40 fl., cheltuelĭ de îmânare 18 fl., mai departe unŭ pauşalŭ de espedare ce se va stabili ulteriorŭ. Intre Geoagiulŭ de josŭ şi Orĕştie (12 chilometri) va avé sĕ circule în tótă dziua o cariolă cu unŭ calŭ a magistrului postalŭ. Petiţiunile se adreséză în intervalŭ de trei sĕptĕmânĭ la direcţiunea din Sibiiu a poştelorŭ şi telegrafului.

***

Din *Cernăuţĭ* se scrie, că în Witznitz au întratŭ la 21 Ianuarie nóptea nişte făcĕtorĭ de rele în oficiulŭ de dare, după ce au spartŭ zidulŭ, şi sfărîmândŭ o casă de ferŭ Wertheim au furatŭ 2181 fl. banĭ de dare şi 18,627 fl. deposite. De urma făptuitorilorŭ nu s'a datŭ.

***

In *Seghedinŭ* s'a simţitŭ Marţĭ la amédzĭ în sĕptĕmâna trecută unŭ cutremurŭ de pămêntŭ. In suburbiulŭ Rochus se cutremură pămêntulŭ cu ceva înainte de 12 óre, pe când în Seghedinulŭ nou se simţi abia la câteva minute după 12 óre. Pe partea de către Rochus a oraşului a fostŭ cutremurulŭ cu multŭ mai violentŭ. In mai multe case cădzură vasele de bucătăriă de pe poliţe. Cutremurulŭ se repetă după câteva minute, dér fórte slabŭ. Cutremurulŭ a fostŭ urmatŭ de unŭ sgomotŭ înăbuşitŭ ce se asemĕna cu sunetulŭ de departe alŭ tobelorŭ.

***

O întêmplare de necredzutŭ se istorisesce din *Făcetŭ*. Din comuna învecinată Dichişŭ (Dikes) în nóptea de 17 Ianuarie plecă unŭ ţĕranŭ românŭ cu fiiulŭ sĕu de 13 anĭ într'o saniă la Lugoşŭ. Pe drumŭ fŭ sania atacată de o haită de lupĭ, şi ţĕranulŭ pentru ca sĕ'şĭ scape viaţa, luă copilulŭ şi-lŭ dete pradă lupilorŭ. Nefericitulŭ copilŭ fŭ sfăşiatŭ imediatŭ în mii de bucăţĭ. Ajunsŭ în Lugoşŭ, denaturatulŭ tată, mustrându-lŭ consciinţa, se înfăţişă însuşĭ la judecătoriă, unde fŭ arestatŭ.

## Munţii apusenĭ, în Transilvania, la finea anului 1887.

Publiculŭ românŭ acum s'a dedatŭ ca în continuu sĕ audă şi sĕ védă plânsorĭ asupra neîndreptăţirilorŭ, pe carĭ le îndurămŭ dela ómenii administraţiunei politice şi parte şi dela judecătorĭ, carĭ nu ne cunoscŭ datinele şi aplicările, ba de cele mai multe-orĭ nu ne înţelegŭ nicĭ limba nóstră, vorbită de $1^1/_2$ milionŭ de Românĭ în Ardealŭ.

Omulŭ ar fi în dreptŭ a aştepta dela unŭ poporŭ apĕsatŭ şi jignitŭ în drepturile sale o încordare a puterilorŭ la resistinţă solidară şi impunĕtóre, însĕ la noi trebue sĕ vedemŭ, cu durere, că chia sub gréua apĕsare, ómenĭ crescuţĭ şi lăptaţĭ cu lapte de mamă română mai află cu cale a'şĭ urĭ pe fratele sĕu de sânge, numai décă îi dă mâna a lucra ca sĕ-lŭ surpe.

Românii ardelenĭ din nenorocire suferŭ de acestŭ rĕu chiar şi pe terēmulŭ bisericescŭ, pe care îlŭ diregŭ ei înşişĭ. Înţelegŭ multele vecsaţiunĭ ce se comitŭ de către organele bisericescĭ administrative faţă de subalternii lorŭ, la cari fórte puţinŭ s'au gânditŭ ómenii de bine ca sĕ 'şĭ ridice vocea pentru încetarea lorŭ.

Nu numai susŭ la curtea metropolitană trebue privitŭ cu ochĭ agerĭ, ci hai sĕ mei privimŭ şi prin provinciă la abusurile şi volniciile, ce totŭ mai tare se lăţescŭ între unele părţĭ ale provinciei archidiecesane. Din când în când se aude câte unŭ ţipetŭ, apoi érĕ adórme. Publiculŭ uită bucurosŭ a reveni la astfelŭ de lucrurĭ neplăcute, şi nicĭodată nu se întrepune pentru a înfrêna abusurile, carĭ de ordinarŭ sub o firmă séu alta se continuă.

Din munţii noştri am cetitŭ multe corespondenţe prin dziarele nóstre, însĕ mai rare suntŭ acele, carĭ se ocupă şi de causele bisericescĭ şi scolare; cele mai multe se referă la asuprirele organelorŭ politice, carĭ nu numai în munţii apusenĭ, ci preste totŭ Ardealulŭ bântuie poporulŭ nostru, care sufere şi numai cu greu se póte scutura de cugetulŭ fatalisticŭ „că aşa a fostŭ sĕ o păţéscă!“

Aceste suntŭ mângâerĭ copilărescĭ şi nedemne de unŭ poporŭ consciu de sine, şi rĕu sĕ face când nu se combatŭ abusurile şi nelegalităţile cu tóte mijlócele legale.

Cei chiămaţĭ a face acésta şi a înlătura cugetele slabe şi corupţiunea sufletéscă însĕ au alte grijĭ. Bietulŭ materialismŭ a cutropitŭ morala creştină, şi mulţĭ dintre preoţii noştri au devenitŭ preoţĭ de meşteşugŭ.

Este grea vorba, dér faptele de tóte dzilele ne arată, că preoţii în mare parte nu-şĭ mai înţelegŭ chiămarea nobilă de a fi propoveduitorii Evangeliei, şi au devenitŭ ómenĭ de speculă.

Suntŭ sate şi oraşe o mulţime, unde nicĭ că e vorba a se mai ţiné cuvêntărĭ bisericescĭ, ci tótă slujba bisericéscă merge după unŭ şablonŭ vechiu, încâtŭ ómenii potŭ sĕ dórmă în cursulŭ unui astfelŭ de serviciu divinŭ monotonŭ, pe care din pruncià aşa l'au aflatŭ, şi cu elŭ pote sĕ móră, fără ca sĕ scie în adevĕrŭ ce este creştinătatea adevĕrată, deórece, cum dziseiu, predică nu se ţine.

Voiu fi socotitŭ de unŭ pesimistŭ de către mulţĭ, însĕ nu mi-se póte imputa tocmai de aceea, căcĭ scriu aceste. Fiescecare se póte convinge cumcă nu esagerezŭ. Décă privesce în jurulŭ sĕu va afla tóte aceste, cu escepţiunĭ, se înţelege, cărora le dămŭ tótă onórea.

Rĕulŭ acesta este cu atâtŭ mai durerosŭ, cu câtŭ nu pe cei bĕtrânĭ preoţĭ îi putemŭ acusa, ci vina mai mare este a acelorŭ preoţĭ tinerĭ, carĭ suntŭ din timpulŭ dela 1848 încóce crescuţĭ şi educaţĭ în mare parte cu stipendii ale bisericei şi ale naţiunei române.

Poporulŭ este setosŭ de a câştiga adevĕraţĭ conducĕtorĭ, dérĕ va trebui sĕ mai aştepte, căcĭ anulŭ încheiatŭ nu a arătatŭ mai de locŭ bărbaţĭ de înalte cugetărĭ, ci a avutŭ nenorocirea, ca sĕ înregistreze în catalogulŭ sĕu o mulţime de pĕcate comise de inteligenţii poporului românŭ, dela carĭ acesta era în dreptŭ sĕ aştepte o bărbătéscă purtare, şi la a cărei prestare ei moralicesce suntŭ obligaţĭ.

Nu vomŭ scăpa de asuprirĭ şi neîndreptăţirĭ, până ce nu vomŭ fi pĕtrunşĭ de acelŭ simţĕmêntŭ, cumcă iubirea reciprocă este basa vieţii unui poporŭ, şi nu este ertatŭ ca din ură personală sĕ vătămămŭ interesele poporului, din care ne-amŭ născutŭ. Egoismulŭ şi deşŭ usitatulŭ antagonismŭ trebue sĕ înceteze, căcĭ urele personale ne facŭ slabĭ şi imbecilĭ, ba în cele mai multe casurĭ ne facŭ instrumente vile în mânile agenţilorŭ politicĭ nouĕ contrarĭ.

Sĕrăcirea poporului trebue sĕ ne trezéscă din ameţéla în care şi prin vina nóstră ne-amŭ înglodatŭ, şi fiescecare inteliginte sĕ-şĭ dzică „Susŭ inimile sĕ le ridicămŭ!“

Cu acestŭ dorŭ salutŭ anulŭ nou 1888. *Neînfricatulŭ.*

## Têrgulŭ de rîmătorĭ dela Severinŭ.

Cetimŭ în „Curierulŭ Financiarŭ“ din Bucurescĭ dela 10 (22) Ianuarie:

Dela deschiderea acestui têrgŭ şi până astădzĭ suntŭ şése lunĭ şi câteva dzile. Cu tóte greutăţile, ce nu lipsescŭ a se ivi la începutulŭ orĭ-cărei întreprinderĭ, trebue sĕ ne felicitămŭ cu toţii de succesele culese de acestŭ têrgŭ în scurtulŭ timpŭ de când funcţionéză.

Prin înfiinţarea acestui têrgŭ şi a celorlalte douĕ ce se vorŭ deschide în anulŭ curentŭ la Constanţa şi la Burdujenĭ, guvernulŭ a creatŭ comerciului de vite staţiunĭ de crescere şi de scurgere de o utilitate marcantă, care profită cultivatorilorŭ prin faptulŭ, că îşĭ crescŭ şi îngraşe vitele în modŭ sistematicŭ şi eftinŭ, şi care profită în acelaşĭ timpŭ şi cumpĕrătorilorŭ, fiă localĭ fiă străinĭ, prin aceea că găsescŭ în aceste têrgurĭ totŭ soiulŭ de vite eftine, bine îngrăşate şi de o sănĕtate bine garantată.

Operaţiunile têrgului dela Severinŭ în cele dintâiu şése lunĭ ale creaţiunei sale suntŭ o probă vĕdzută de ceea ce avansămŭ aci. După Buletinulŭ oficialŭ alŭ direcţiunii acelui têrgŭ numĕrulŭ rîmătorilorŭ intraţĭ spre îngrăşare dela 15 Iuniu până la 29 Decemvre inclusivŭ se urcă la cifra de 16.424 capete.

Din aceştia 8.291 s'au esportatŭ pentru Austro-Ungaria la Steinbruch, 791

---

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS.“

(4)

# POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culésă de V. A. Ureche.)

(Urmare şi fine.)

Sosi acum 15 Cereşarŭ, Ştefanŭ-Vodă adunase Divanulŭ în casa cea mare de ospĕţŭ a vlădichii din Românŭ.

Vodă stătea măreţŭ, în fundulŭ cămării, ncungiuratŭ la drépta şi la stânga de sfetnicĭ, ca sântulŭ Dumnedzeu la judecata cea de pe urmă. Divaniştii cu toiage de aurŭ şi de argintŭ, vĕrgate cu roşu şi cu tóte feţele curcubeului, care-şĭ la loculŭ lorŭ, îşĭ dedeau sfatulŭ în trebile ţĕrei; când étă că *sórele a chindie*, se deschise uşa divanului, şi intră unŭ preotŭ.

— Popa Onofrei! dzise cu mirare Ştefanŭ-Vodă, care puţin aştepta sĕ vină popa la dziua hotărîtă cu rĕspunsurile, după ce-lŭ simţise Vodă câtŭ era de sĕracŭ de carte.

Părintele Onofrei! murmurară sfetnicii, carĭ acum sciau şi ei de şiretenia lucrului.

— Bine ai venitŭ la noi, părinte Onofrei, adause Stefanŭ-Vodă. Bre!.. da ce schimbatŭ mai escĭ la faţă!...

— Hei! Măria ta, grija schimbă faţa omului!

— Aşa este, Măria ta, dzise marele logofĕtŭ, grija te îmbĕtrânesce şi te pocesce mai iute ca vremea.

— Ei, ce rĕspunsurĭ ne aducĭ, părinte Onofrei? întrebă Vodă.

— Măria ta ai dzisŭ: „popă, sĕ-mĭ spui câtŭ preţuescŭ eu?“

— Aşa e... şi ce-mĭ rĕspundzĭ?... că uite, dumnealorŭ, boerii domnescĭ, îmĭ dzicŭ mereu că eu sunt fără preţŭ!...

— Păi, aşa socotescŭ eu, că boerii se înşélă, sĕ am iertăciune dela măriile lorŭ, se înşélă, din dragostea cea mare ce au către Măria ta, dómne. Eu pe Măria ta nu dau decâtŭ 29 de arginţĭ...

— Cum aşa?... exclamă marele logofĕtŭ îngrozitŭ.

Décă Mântuitorulŭ şi Domnulŭ nostru Isusŭ Christosŭ a fostŭ preţuitŭ dreptŭ 30 de arginţĭ, apoi Măria ta nu-i crede, doră, că-i fi făcêndŭ mai multŭ decâtŭ 29...

— Minunatŭ, strigară într'unŭ glasŭ divaniştii.

Ce sĕ mai dzică alta şi Vodă, când sfatulŭ întregŭ se minuna de rĕspunsulŭ popei!

— Bine, părinte Onofrei, de spêndzurătórea mişeléscă ai scăpatŭ... Acum la a doua întrebare.

— Măriţĭ boerĭ dumnévóstră, dzise Glónţŭ către sfetnicĭ, au nu e adevĕratŭ că Măria sa Vodă e sórele Moldovei? Nu-i dziceţĭ măriile dumneavóstră cu acestŭ nume de *sóre?*

— Aşa e, aşa e!.. strigară pe întrecutele boerii.

— Păi, décă aşa e, urméză Glónţŭ, lui Măria sa Vodă, *sóre*, ca sĕ încongiure lumea, îi trebue douĕdzecĭ şi patru de ciasurĭ, că atâta pune sórele de se face dzi şi nópte...

Mĕ rogŭ cearcă-te sĕ areţĭ Divanului că a minţitŭ când a chiămatŭ pe Vodă *sóre!*

Rĕsună, decĭ, bolta casii de: aşa e! alŭ boerilorŭ marĭ şi micĭ şi a curţii mai mĕrunte.

— Da eu nu sunt sóre, cercă sĕ dzică Vodă! Numai ce sĕ mai dzică şi Vodă, décă totŭ Divanulŭ într'o gură striga şi lăuda rĕspunsulŭ isteţŭ alŭ lui Glónţă.

— Fie, părinte Onofrei.. când trei îţĭ dzicŭ că escĭ cu chefŭ, te du şi te culcă, necum când o ţéră întrégă te chiamă *sórele* ei!.. Sĕ fie! Sunt *sóre* décă vĕ încăldzĭţĭ pe lângă mine. Dér décă, cinstite părinte, te-ai învrednicitŭ cu acestŭ rĕspunsŭ sĕ nu fii decâtŭ buzdugănitŭ cu buzduganulŭ meu, én sĕ-ţĭ vedemŭ şi alŭ treilea rĕspunsŭ.

— Ai întrebatŭ, Măria ta: *care e gândulŭ greşitŭ alŭ Măriei tale.* Păi, mărite dómne, chiar acum te înşelĭ în ceea ce gândescĭ...,

— A păţit-o!... murmură boierii.

— Cum aşa? strigă Vodă, iute cum era, de se cutremură Divanulŭ.

— Gândulŭ lui Măria sa nicĭodată nu-i greşitŭ, părinte; dzice vorniculŭ de ţara de susŭ, celŭ mai linguşitorŭ dintre sfetnicĭ.

— Ba greşesce jupâne vornice, că şi Vodă e omŭ, rĕspunde fără sfială Glónţă. Măria sa crede acum că grăesce cu popa Onofrei dela Bărbescĭ?...

— Ei şi?.. strigă Vodă.

— Păi nu cu popa Onofrei stă de vorbă Măria sa, ci cu...

— Ci cu porcarulŭ Glónţă, strigă

s'au vêndutŭ în interiorulŭ ţĕrei, 33 au fostŭ esterminaţĭ din causa bólei de dinţĭ şi 1 singurŭ a peritŭ sub durata carantinei.

După cum se vede sub punctulŭ de vedere alŭ sănătăţii, vitele nu lasă nimicŭ de doritŭ, după cum nu lasă sub punctulŭ de vedere alŭ esportului în Austro-Ungaria mai cu sémă. Preţulŭ vitelorŭ continuă marşa sa spre urcare variândŭ între 65 şi 72 banĭ kilogramul după deducerea de 45 kilograme viaţa de părechĭe şi 4% rabatŭ.

## Serate literare şi musicale în Braşovŭ şi Aradŭ.

In presĕra S-tului Iónŭ Botezătorulŭ, 6 Ianuarie c., Societatea de lectură a studenţilorŭ dela şcólele române gr. or. din locŭ a arangiatŭ în sala gimnasiului românŭ o şedinţă publică în onórea P. S. S. Dlui Episcopŭ alŭ Caransebeşului, Iónŭ Popasu. Şedinţa fŭ bine cercetată, abia mai încăpêndŭ publiculŭ în spaţiósa sală a liceului. Deschiderea şedinţei s'a făcutŭ prin d-lŭ profesorŭ N. Pilţia, ca preşedinte alŭ societăţii. Urmară apoi celelalte puncte ale programului, pe care l'amŭ fostŭ publicatŭ. Tóte punctele programului au fostŭ esecutate cu succesŭ şi spre deplina mulţămire a publicului. Numeróse aplause secerà din partea publicului fiă-care tînĕrŭ care a luatŭ parte la esecutarea programei. Serata acésta a fostŭ o nouă dovadă despre zelulŭ şi activitatea ca tinerii noştri desfăşură în desvoltarea lorŭ intelectuală, căutândŭ sĕ se ocupe cu lucrărĭ serióse şi în afară de păreţii classei. Asemenea ocupaţiunĭ influinţéză în celŭ mai binefăcĕtorŭ modŭ şi asupra desvoltării lorŭ morale, asupra caracterului. De aceea îĭ felicitămŭ.

—x—

Mercuria trecută s'a ţinutŭ în sala mare a seminariului diecesanŭ din Aradŭ serbătórea patronului acestei şcóle a Sântului Iónŭ Botezătorulŭ. Serbarea s'a începutŭ cu cântarea „Astădĭ firea apelorŭ se sfinţesce,“ esecutată de corulŭ elevilorŭ seminariului. După acésta directorulŭ substitutŭ Augustinŭ Hamsea pronunţă unŭ discursŭ comemorativŭ, în carele desvoltă importanţa acestei şcóle întru desvoltarea ulterióră a clerului şi a poporului din eparchia ortodocsă a Aradului, precum şi importanţa momentelorŭ sĕrbătorii asupra desvoltării intelectuale şi morale a elevilorŭ acestui institutŭ. După acestŭ discursŭ se esecută de musica instrumentală a tinerimei unŭ imnŭ, ér corulŭ esecută piesa „Erna“ de Porumbescu cu multă precisiune.

## Baluri în Deva, Aradŭ şi Oraviţa.

In favorulŭ fondului „Reuniunei femeilorŭ române din comitatulŭ Hunedorii“ se va arangia unŭ balŭ la 11 Februarie 1888 st. n. în sala redutei din *Deva*. Deva, la 20 Ianuarie 1888 st. n.

Comitetulŭ arangiatorŭ: Romulŭ Anacuţa, Dionisiu Ardeleanŭ, Alesandru Balaşŭ, Aurelŭ P. Barcianŭ, Dr. Teofilŭ Bogdanŭ, Petru Dragits jun., Dr. Vasiliu Fodorŭ, Dr. Ioanŭ Mihu, Camillo Horváth. Dr. Alesandru L. Hosszu, Dr. George Ilea, George Jánosi, Dr. Cornelŭ Moldovanŭ, Demetriu Moldovanŭ, Silviu Moldovanŭ, Iuliu Munteanŭ, George Muntean, Augustŭ A. Nicóra, Sebastianŭ Olariu, Valeriu Petco, Aurelŭ Popescu, Otto Popoviciu, Iuliu Popoviciu, Beniaminŭ Popŭ, Niculae Radu, Gerasimŭ Sêrbu, Silviu Stanciu, Marcu Theodosie, Caesar Theodosie, George Tulvanŭ.

Inceputulŭ la 8 óre séra. Preţulŭ intrării: de persónă 1 fl. v. a.

— —

Tinerimea română din *Aradŭ* va arangia în 13 (25) Februarie 1888 în sala dela „Crucea albă“ unŭ balŭ, alŭ căruia venitŭ este destinatŭ în părţĭ egale pentru fondulŭ „Associaţiunei naţionale române“ şi alŭ societăţii meseriaşilorŭ românĭ „Progresulŭ“ din Aradŭ.

— —

Femeile române din Oraviţa-montană vorŭ arangia unŭ balŭ la 2 (14) Februariu 1888 în sala Hotelului „Coróna“. Bilete de întrare se capĕtă la casieră d-na Livia Vuia şi séra la cassă. Preţulŭ de intrare de persónă 1 fl., de familiă 2 fl. Contribuirile benevole suntŭ a se adresa cassierei. Venitulŭ curatŭ este destinatŭ fondului „Reuniunei femeilorŭ române“ ce se va înfiinţa în Oraviţa. Damele suntŭ rugate a se înfăţişa câtŭ se póte în costumŭ naţionalŭ. Inceputulŭ la 8 óre séra.

Comitetulŭ arangiatorŭ: A. Coca, A. Cucu, N. Drăganŭ, G. Jianŭ, I. C. Lepa, A. Mangiuca, Dr. I. Mangiuca, B. Munteanŭ, Dr. V. Olariu, C. Pastila, Al. Paulovicĭ, Al. Pocreanŭ, I. Popa, S. Purgar, C. Stoiacovicĭ, I. Traila, I. Velcianŭ, Dr. G. Vuia.

## Literatură.

**Romänische Revue**, politicsh-litterarische Monatschrift, erscheint in *Resitsa*, Süd-Ungarn; Herausgeber *Dr. Cornelius Diaconovich*. IV. Jahrgang I. Heft. Inhalt: An die Leser. (Seite 1). Zum jahreswechsel. (S. 3.) Nationale Solidarität (von einem praktischen Politiker S. 8). Rundschau. (Zur Abwehr. S. 11.) — Jubiläum des acad.-lit. Vereines „Petru Maior.“ S. 13. — Zur Magyarisirung der Adressen. S. 15 — Gehen wir mit den Russen? S. 15. — Sachsen und Romänen S. 17). Romäniens Antheil am Kriege der Jahre 1877 und 1878. Von T. E. Vacarescu, Oberstlieutenant der Reserve. Aus dem Romänischen von Mite Kremnitz. Mit einer Karte und zwei Plänen, Leipzig: F. A. Brockhaus 1888. S. 21). Wilhelm von Kozebue. (Mit Portrait. S. 27). Die Chronik des Huru und die grosse militärische Expedition in die Moldau des ungarischen Königs Ladislaus Cumanus ad reducendos Cumanos fugitivos. (Ein in der Geschichte Ungarns, so wie in der Geschichte der Nachbarländer verschwiegenes historisches Factum), von S. Mangiuca. (Schluss S. 33). Die bischöfliche Klosterkirche zu Argeş in Romänien. (Mit zwei Illustrationen, von P. Brostean. (S. 39). Litteratur und Kunst. („Der Kunstwart“. Ispirescu's Familie. — Das romänische Handelsgesetz vom Jahre 1887 S. 64).

*Pränumerationspreis*, für Österreich-Ungarn 10 Gulden jährlich, für Deutschland 12 Mark, für das übrige Ausland 20 Francs i. G. zahlbar am Sitze der Direction. Abonnement werden nur für ein ganzes Jahr eingegangen.

(*Preţulŭ* pentru Austro-Ungaria 10 florinĭ, pentru străinătate 20 francĭ în aur pe anŭ. Abonamentele se facŭ numai pe anulŭ întregŭ.)

Sub titlulŭ „*La Romania*,“ cunoscutulŭ filoromânŭ *Dr. Bruto Amante* a începutŭ o publicaţiă despre România, menită fiindŭ lucrarea pentru lumea occidentală.

Volumulŭ va fi de 310 pagine şi va cuprinde 36 ilustraţii. Preţulŭ e 7 francĭ. — Subscrierile se potŭ face la redacţia „Bistriţei“ în Bucuresci, séu se potŭ adresa prin mandatŭ d-lui Bruto Amante, 37 Corso, Roma.

Cartea va cuprinde: 1. Etnografia. — 2. Puţină istoriă. — 3. Prin Carpaţĭ. — 4. Prin Bucuresci. — 5. Moravurĭ naţionale. 6. Limba română, pressa periodică şi ómenii politicĭ. — 7. Mişcarea sciinţifică-literară. — 8. Literatura şi poesia română. — 9. Douĕ balade populare. — 10. Condiţii economice şi instituţii diverse. — 11. La Muntele Atos. — 12. Carmen Sylva. — 13. Femei autóre. — 14. Revoluţia lui Horia. — 15. Ovidŭ în esilŭ. — 16. Tomi şi Constanţa. — 17. Pe laculŭ Sutghiol. Insula lui Ovidŭ. — 18. Tradiţii şi legende. Unŭ monumentŭ poetului amorului.

## Sciri poliţienesci.

Deóre-ce căpitanatulŭ oraşului, deja *în prima Sâmbătă a lunei Februarie a. c.* are de gândŭ ca sĕ aducă la îndeplinire mĕsurile, *carĭ oprescŭ cerşitulŭ pe întregulŭ hotarŭ alŭ Braşovului*, suntŭ rugaţĭ toţĭ proprietarii de prăvălii, carĭ la învitarea căpitanatului orăşenescŭ au subscrisŭ sume de banĭ pentru ajutorarea săracilorŭ, sĕ depună până la acestŭ terminŭ décă se póte sumă subscrisă pentru anulŭ întregŭ, la căpitanatulŭ oraşului. O publicaţiune a mĕsurilorŭ luate de căpitanatulŭ orăşenescŭ va apărĕ în ḑilele acestea.

## SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

**Berlinŭ**, 25 Ianuarie. Asupra esprimărilorŭ lui Bismarck, despre care atâtŭ de multŭ s'a vorbitŭ, făcute la Friedrichsruhe cătră óspele sĕu din Hamburg, se vorbesce acum din isvorŭ demnŭ de încredere, că Bismarck 'şĭ-a esprimatŭ, faţă cu cele mai nouĕ procederĭ, speranţa, că doi-trei anĭ n'amŭ avé sĕ ne tememŭ de nicĭ unŭ rĕsboiu. Pentru acestŭ anŭ, ḑise principele, s'ar puté admite acéstă cam cu hotărîre. *Veḑi bine că totŭ aşa s'a creḑutŭ şi în 1870 şi cu tóte astea lucrurile au eşitŭ altfelŭ.*

**Pojunŭ**, 25 Ianuarie. Inainte de améḑŭ la fabrica de dinamită din Zurndorf a fostŭ aruncată în aerŭ o magazie de cartuşe, cu care ocasiune au fostŭ omorîte trei lucrătóre şi mai multe rănite. Presiunea aerului a spartŭ ferestrile caselorŭ din satŭ. Causa esplosiunei nu e cunoscută.

## DIVERSE.

**Omorŭ.** Franciscŭ Majos din Boroşneulŭ micŭ, în Săcuime, seduse în timpulŭ pe când servea ca visitiu la fisolgăbirĕulŭ Nicolae Tompadin din Sepsi-Sân-Georgĭ pe servitorea Bokor Rosa, care servea în aceeaşĭ casă. Consecinţele acestei relaţiunĭ se arătară în curêndŭ şi Majos fŭ silitŭ de judĕcătoriă sĕ plătéscă servitórei tacsa de alimentaţiune de 3 fl. pe lună. Elŭ vru sĕ îndupléce acum pe fată sĕ se mulţăméscă o dată pentru tot-deauna cu 30 fl. La acésta însĕ fata nu se învoi. Atuncĭ Majos îi promise că o ia de soţiă. Servitórea primi cu bucuriă promisiunea şi Dumineca séra în 8 Ianuarie n. se întâlniră la unŭ anume Panti Gyuri, care locuia într'o căsuţă de vamă pe ţĕrmulŭ Oltului. De aicĭ era sĕ plece Majos cu fata la Boroşneu, unde avea sĕ se facă în 14 Ianuarie cununia. Din séra acésta însĕ dispărŭ servitórea Bokor Rozsi. Poliţia luà pe Majos la întrebare. Acesta spuse la începutŭ că fata ar fi săritŭ în Oltŭ cu intenţiunea de a se sinucide şi s'ar fi înnecatŭ. Cadavrulŭ fŭ scosŭ din Oltŭ după multă căutare şi la gâtŭ se observară semne de sugrumare. Majos mărturisi că pentru ca sĕ se scape de grije, a aruncat'o în Oltŭ. Inainte de acésta însĕ i-a luatŭ şi 10 fl. carĭ se aflau la dênsa. Majos îşĭ aştéptă acum pedépsa meritată.

## NECROLOGŬ.

Subsemnaţii, pĕtrunşĭ de adêncă durere, anunţă tuturorŭ rudeniilorŭ şi cunoscuţilorŭ, că **Elena Vasile Popŭ** născută de **Popŭ** după grele şi lungĭ suferinţe, împărtăşită cu sfintele taine, a încetatŭ din viéţă astăḑĭ la órele 2 dimineţa în alŭ 55-lea anŭ alŭ vieţii şi alŭ 40-lea alŭ fericitei căsătorii. Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale multŭ regretatei defuncte se vorŭ transporta din uliţa Oltului Nr. 143 şi se vorŭ aşeḑa spre vecînica odihnă în cripta familiară la biserica gr. or. din Făgăraşŭ Marţĭ în 24 Ianuarie st. n. la órele 2 şi jumĕtate după améḑĭ.
Făgăraşŭ, în 23 Ianuarie 1888.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

*Vasilie Popŭ* ca soţŭ. *Maria Florea* ca fiică cu soţulŭ sĕu *Ioanŭ Florea* asesorŭ orf. şi copii lorŭ: *Octavianŭ, Severŭ, Aurelŭ, Constantinŭ, Elena, Nicolae, Constantinŭ Popŭ* ca fiiu cu soţia sa, *Maria* născută *Voina* şi copii lorŭ: *Vasile* şi *Maria*. Nepoţĭ de soră: *Teodora Ganea* născ. *Podgursky, Ioanŭ Podgursky.*

**Mórtea unui poetŭ.** Cunoscutulŭ romanţier spaniolŭ, Fernandesŭ Gonzales, a muritŭ Sâmbătă, la 7 Ianuarie, în cea mai deplină miseriă, în Madridŭ. Gonzales, ale cărui romane s'au tradusŭ în tóte limbile culte europene, a ajunsŭ în timpulŭ din urmă la atâta săraciă, încâtŭ nu mai avea banĭ sĕ'şĭ procure medicamente şi, neavêndŭ lemne de focŭ, elŭ şĭ-a încălḑitŭ odaia cu manuscrisele şi tomurile de novele ale sale. Sicriulŭ poetului se va aşeḑa de sigurŭ în museulŭ naţionalŭ; înmormêntarea i se va face pe spesele statului, într'unŭ modŭ solemnŭ. Luptătorii după mórte, tot-d'auna după mórte! Şi până ce trăescŭ ómenii cei marĭ, luptândŭ pentru deşteptarea şi luminarea naţiunii lorŭ, naţiunea îi lasă sĕ péră rupţĭ de fóme şi vineţĭ de gerŭ în odăi întunecóse!

## Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 24 Ianuarie st. n. 1888.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Bancnote românescĭ . | Cump. | 8.44 | Vênd. | 8.46 |
| Argintŭ românescŭ . | „ | 8.40 | „ | 8.44 |
| Napoleon-d'orĭ . . . | „ | 10.— | „ | 10.03 |
| Lire turcescĭ . . . . | „ | 11.30 | „ | 11.35 |
| Imperialĭ . . . . . | „ | 10.30 | „ | 10.35 |
| Galbinĭ . . . . . . | „ | 5.90 | „ | 5.96 |
| Scris. fonc. „Albina“ 6% | „ | 101.— | „ | 102.— |
| „ „ „ 5% | „ | 98.— | „ | 99.— |
| Ruble Rusescĭ . . . | „ | 109. 5 | „ | 109.25 |
| Discontulŭ . . . . | 6½—8% pe anŭ | | | |

## Cursulŭ la bursa de Viena

din 24 Ianuarie st. n. 1888.

| | |
|---|---|
| Renta de aurŭ 5% . . . . . . . | 97.30 |
| Renta de hârtiă 5% . . . . . . . | 83.45 |
| Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . . | 148.— |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . . | 94.50 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . . | 124.50 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . . | 110.75 |
| Bonurĭ rurale ungare . . . . . . | 104.25 |
| Bonurĭ cu clasa de sortare . . . . | 104.25 |
| Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . . | 104.50 |
| Bonurĭ cu cl. de sortare . . . . . | 103.50 |
| Bouurĭ rurale Transilvane . . . . . | 104.— |
| Bonurĭ croato-slavone . . . . . . | 102.— |
| Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců . . . . . . . . . | 99.50 |
| Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ . | 119.— |
| Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului . . . . . . . . | 122.76 |
| Renta de hărtiă austriacă . . . . . | 78.55 |
| Renta de argintŭ austriacŭ . . . . | 80.90 |
| Renta de aurŭ austriacŭ . . . . . | 109.10 |
| Acţiunile băncei austro-ungare. . . . | 136.25 |
| Acţiunile băncei de creditŭ ungur. . . | 865.— |
| Acţiunile băncei de creditŭ austr. . . | 272.75 |
| Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . . | 5.96 |
| Napoleon-d'orĭ . . . . . . . . | 10.02½ |
| Mărcĭ 100 imp. germane . . . . . | 62.20 |
| Londra 10 Livres sterlinge . . . . | 126.65 |

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
**Dr. Aurel Mureşianu.**

din uşa Divanului Şoltuzulŭ Vrajbă, intrândŭ iute.

Da, Măria ta. E Glonţă porcarulŭ îmbrăcatŭ în haina popei, ca sĕ-lŭ scape de mórte.

Popa Onofrei s'a îmbrăcatŭ şi elŭ în hainele lui Glonţă de porcarŭ şi păzesce în loculŭ lui turma de porcĭ în ştejerişte.

— Glonţă porcarulŭ! ḑicŭ cu uimire boerii.

— Glonţă porcarulŭ? strigă Ştefan-Vodă, de se sgudui érăşĭ Divanulŭ. Mĕi badeo, n'ai ghicitŭ alŭ treilea rĕspunsŭ. Că eu nu cu unŭ porcarŭ grăit-am acum, ci cu ... ci cu *Pré sfinţitulŭ episcopŭ de Rădăuţĭ*.

Cine, boierĭ dumneavóstră, se cade sĕ fiă păstorŭ alŭ ţĕrii, de nu va fi omulŭ cu mintea istéţă şi cu sfatulŭ neîntrecutŭ? Onofrei, păstorŭ rĕmâie, dér nu la turma de ómenĭ, ci la aceea, unde şĭ-a aflatŭ scăparea vieţii. Acolo sĕ-lŭ lasĭ jupâne Vrajbă, auḑitu-m'ai?

Ia locŭ la drépta mitropolitului, pré sfinte părinte Ghelasie, episcopŭ de Rădăuţĭ, adăugă Vodă, luândŭ de mână pe Glonţă, *porcarulŭ de odinióră*, şi punêndu-lŭ pe scaunulŭ de vlădică, în strigările de bucuriă şi de minunare ale tuturora.

Bietulŭ Glonţă, părintele Ghelasie, plângea şi ridea.

Nu mai scie inima omului cum sĕ grăiéscă, cu rîsŭ orĭ cu plânsŭ, când o podidesce neaşteptata fericire.

Şi écă, boierule, ḑise moşŭ dudău terminândŭ, şi étă cum se alegŭ păstorii sufletescĭ ai neamului românescŭ.

— Vrei sĕ ḑicĭ, moşule, cum se alegeau odinióră?

— Dér ce a fostŭ póte sĕ mai fiă.

— Sĕ te audă Dumneḑeu, moşule. Numai eu nu credŭ în poveştĭ, de şi mĕ înebunescŭ după ele sĕ le ascultŭ*).

*) Acéstă poveste, cu variante diverse, se află şi în alte limbĭ. Veḑĭ *Trueba:* Cuentos populares; *Cosquin,* Paulŭ Sebillot, Bladé etc. Inteligentulŭ scolarŭ alŭ scólei de Hautes études din Parisŭ, D. Galino mĭ-a spusŭ că sub o altă formă a mai auḑitŭ orĭ că a mai cetitŭ o poveste ca acésta, unde în loculŭ lui Vodă era Alexandru Mahedon şi în loculŭ popii unŭ bucătarŭ. In limba germană legenda, aprópe identică, este pusă în versurĭ de Bürger. In volumulŭ ce voiu da cu mai multe poveştĭ culese de mine, voiu face apropiere între legenda spaniolă, francesă şi germană şi acea românéscă. **V. A. U.**

Nr. 68 ex 1888.

## PUBLICAŢIUNE.

*În 12 Faurŭ a. c.* se va ţiné în cancelaria comitetului administrativ de fondulŭ şcolasticŭ grăniţerescŭ (Sibiiu, strada urezului 6) o licitaţiune minuendă asupra adaptărilorŭ ce suntŭ a se introduce la şcóla grăniţăréscă din Copăcelŭ, ($^5/_4$ óre depărtare de Făgăraşŭ).

*Acésta se aduce la cunoscinţa publică cu adausulŭ, că licitanţii suntŭ îndatoraţi a depune înainte de începerea licitaţiunei dreptŭ vadiu 5% dela suma de esclamare stabilită cu* **4824 fl.**

*Oferte în scrisŭ, provĕdute însĕ cu vadiu, se primescŭ până la începerea licitaţiunei.*

*Planulŭ, preliminariulŭ precumŭ şi condiţiunile speciale de clădire, se potŭ vedé aicĭ în fiă-care qi.*

**Sibiiu,** *în 21 Ianuariu 1888.*

**Comitetulŭ administrativŭ de fondulŭ şcolasticŭ alŭ foştilorŭ grăniţerĭ din reg. rom. I**



Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.